

L. Kulcsár Erzsébet, magamról.

Budapesten születtem 1936-ban.

12 éves koromban Gárdonyi Géza regényéhez (Durbint sógor) készítettem illusztrációkat.

1950-ben jelentkeztem a „kisképzőbe” ahol Ló úsztatás című munkámat elfogadva felvettek, de polgári származásom miatt átirányítottak a titkárnőképzőbe, amit elvégeztem. Fiatal koromban több sportágat kipróbáltam, vívásban élsportolói szintre jutottam.

Korán férjhez mentem, két gyermekem született, Sándor és Judit. Éltem az asszonyok megszokott életét, de a művészet kihagyhatatlan volt, kerámiát és textilt festettem (külföldre is).

A család egészen 74 éves koromig kitöltötte az életemet, mígnem gyötörő bizonyítási vágy inspirált arra, hogy megtudjam a történelem bánt-e el velem, vagy festő lehettem volna? 10 év óta mindennap a vászon előtt ez a gondolat gyötör- festő vagyok, vagy leszek?!

Közel 40 kiállítás van mögöttem, Falk Miksa utcai E-galériától Balatonfüredi Arácsi Népházig.

A Jó Isten kegyelme, hogy 3 éve „fehérbotos” létemre még napi szinten festeni tudok. Tervet, vázlatot nem készítek, a színek harmóniája utáni vágyaimból születnek - jó esetben - képeim.

Hitvallásom:

„Számomra a festészet fölfoghatatlan, örökké megújuló varázslat. A nagy elődök példája serkent a sajátos önkifejezés megvalósítására. Hittel vallom, hogy a művészet, mint örök érték elkísér hátralévő életemben.”

L. Lukács Erzsébet

„ Mert te gyújtasz nekem mécsest; Uram; az én Istenem fénysugarat küld nekem a sötétbe.”